

Що, отже, не змінити хибних переконань?

Привіт Володю! Ти надіслав мені гарний матеріал. До речі, треба було його на курсі зачитати. Але він мене не переконав до кінця, бо тут розбираються лише один-два експерименти. В основному з них випробувана група продовжує пити по стільки грамів на день або через день. Але це натуральне пияцтво, де алкаш обов'язково скотиться в обрив запою. Адже я не маю на увазі такі норми. По суті, моя ідея полягає в тверезому образі протягом місяців і тільки в «експериментальних обставинах» можливість проковтнути пару чарок. «Експериментальні обставини» – не лише банкети з начальством (1 раз на 2-3 місяці), а й накопичення нервозності від «сволочного життя», яке буває і у тих, хто не п'є.

Також я не припускаю систему - наприклад, поставити собі норму 1 раз на 3 місяці. Цього також не можна робити. Тому що тоді житимеш від цього досі, чекаючи цієї години. А він мені не потрібний – ця «година» – немає тяги. І взагалі немає проблеми і не має бути її в принципі.

Мені наснився сьогодні сон (другий раз з того часу подібний сон), що я випив бормотухи, і ще хочу купити. Також було п'ять років тому після припинення. Потім минулося. Мене тішить той факт, що цей сон мені був неприємний сьогодні.

Матеріал твій цікавий, але не вичерпний. Насправді, я впевнений, у світі було набагато більше експериментів та набагато різноманітні шляхи дослідження. Тут же видно позицію автора – зятятого непитушого, як ти. Він і наводить приклади, які б підтверджували його позицію. Подібно до наших засобів масової інформації при Брежнєві.

А ось такий абзац я не приймаю зовсім: «... Перестаньте навіть шкодувати, що ви алкоголік, що стільки втратили у своєму житті. Що з того? А якби ви були хворі на рак? Треба приймати життя так, як воно є. Так склалася ваша доля...»

Ні! «Песимізм тут недоречний!» - Так сказав би Остап Бендер.

А ось чисто твоя фраза: «... Повірте нашому тисячімільйонноразово перевіреному досвіду... не вийде нічого доброго. Рано чи пізно ви знову опинитеся там...» Але заявляти так на підставі двох наведених експериментів не можна. Це голослівно. Але загалом все одно матеріал хороший. Багато вірних думок. Використовуй його обов'язково. Але потрібно більше прикладів. На конференцію я намагатимусь прийти і постараюся з відеокамерою. За цим лист закінчую і підписуюсь. 7.10.93 р.

Р. _ S. _ З тих, хто знову почав пити з нашого гурту, ніхто не повідомляв? Так, згадав, – місяць тому я допомагав другові переїжджати. Під час перенесення речей (а тягали ми цілий день) я випив десь півкухлі пива. Ну, по-перше, мені це потім не сподобалося (піт, сухість у роті, присмак), а по-друге, на мені ніяк не позначилося, тобто я навіть не надав значення, не те що знову до п'яного способу життя повертатися - як вантажівка через черв'ячка проїхала, навіть не помітив. А від того тільки цятка сира. Віктор.

*Но, в общем, всё равно материал хороший. Много
верных мыслей. Попытаюсь его обобщить. Но нужно
быть примеров.*

*На конференцию я постараюсь прийти и постараюсь
с видеокамерой.*

За этим письмом кончено и подписуюсь

7.10.93.

*Р. S. Из тех, кто снова начал пить с нашего гурта,
никто не сообщал?*

*Да, вешини — месяц назад я помогал другу пере-
езжать. Во время переноса вещей (а тащали мы*

Я питиму тільки на банкетах з начальством, в експериментальних обставин і від сволочного життя

Зі щоденника, в якому не змінено жодного слова, видно, що Віктор не змінив хибних переконань. Він так і залишився стримаником. В одній групі у нас проходив спецкурс Андрій. Він як казав: «Все зрозумів і усвідомив і дороги назад немає». Навіть навів двох своїх друзів позбавлятися алкоголізму. Але одного разу він підійшов до мене і запитав: «Чи можна мені раз на місяць у лазні випити дві пляшки пива?» Я сказав, що, звісно, ні. Минає час, він підходить і питає: «А одну можна за місяць?» Все вище наведене говорить про те, що цим людям **ЩЕ ПОДОБАЄТЬСЯ!** (особливо з начальством!?) Вживати спиртне. Вони досі вважають, що пиво, вино, горілка тощо. у малих дозах корисно. Інакше, навіщо вони залишають собі «малу дозу»? Якщо людина залишить собі пляшку пива на рік, вона не змінила хибних переконань! Якщо залишить склянку пива в десять років, він не змінив хибних переконань! Якщо залишить собі півсклянки або навіть ковток у п'ятдесят років, він не змінив хибних переконань! Ці двоє хлопців алкоголіки і їм не можна пити ні грама. Це аксіома. Але нам нав'язали і нав'язали таку думку, що відмовлятися від вживання алкогольної отрути треба лише алкоголікам, бо мають проблеми. А тим, хто не має проблем, турбуватися не треба. Це дуже добре та приємно – пити культурно! До того ж «культурно-питущий» стверджує: «Хочу, п'ю, хочу, не п'ю. Я не маю залежності до спиртного. Але як показала практика, залежність є і настільки сильна, що існує навіть такий вислів: «культурне» вживання – це найважча форма алкогольної залежності». Чому ж «культурно», хто п'є, так впевнений, що в нього немає «ніякої залежності»? Давай з тобою пригадаємо, чим відрізняється п'яниця (бо «культурно» п'є це звичайний п'яниця) від алкоголіка? Лише відсутністю фізичної потреби. А що їх поєднує? Звичка та питна запрограмованість. Отже, приходять до нас у клуб чоловік алкоголік із помірно п'ючою дружиною, яка й каже, що у мене проблем немає, а ось ви його лікуєте, а я й сама «кину пити, якщо треба». І ось приходять така дружина на якесь свято з рішенням не пити і раптом розуміє, що не може цього зробити!

Ти в яку секту записалася?

Коли я прийшла до Свети на день народження, то сказала, що ходжу до клубу кидати курити і вирішила не пити. Ну, мені, звісно, не повірили і стали так дуже наполегливо пропонувати. Ірина взагалі відразу образилася: «Перестань вироблятися». Потім, коли ми були на кухні, раптом різко пішли, і я залишилася сама. Потім я знову прийшла у велику кімнату, але через деякий час знову пішли, і я знову залишилася одна. Мені стало страшно. Я пішла знову на кухню, але нікого не було, потім вийшла з під'їзду, а Світлана з Ігорем живуть на першому поверсі. Усі сиділи на лавках біля під'їзду та курили. Коли підійшла, розмова одразу стихла, і всі дивилися на мене. Ірина знову: "Ти, в яку секту записалася?" Ну і таке інше, в цьому роді. Ну, взагалі, я не витримала і випила. Я тільки зараз зрозуміла, що я не вільна, ніколи не повірила б, якби мені хтось сказав це раніше.

Лариса Вікторівна.

У наведеному прикладі видно, що тверезі переконання у Лариси мали лише поверхневий характер, до того ж вона не витримала «пустелі» і написала лише 11 щоденників програми. Можна подумати, що вона не витримала тиску суспільства та випила. Але, як тоді витримують цей тиск свідомі непитуші? За рахунок чого?

Лише за рахунок тверезих переконань!

Жоден свідомий непитущий не зламається, навіть, якщо його проситимуть тисяча людей, або десять і сто тисяч або навіть уся земна куля впаде перед ним на коліна і скаже: «Випий» – не стане пити свідомий непитущий алкогольна отрута, як би і хто б його не просив, тому що розуміє, що захищає життя на землі та дітей. Про те, як збираються вбити наших дітей наступна газетна стаття.

Пити чи не пити – питання немає

Гамлет нервував на підмостках над вирішенням подібної проблеми не одну сотню років. Сучасні американські, англійські та ірландські Ромео та Джульєтти, ні хвилини не комплексуючи, одразу сказали: «Так!»

Кому? Чому? Новомодний напій. Я не знаю, чи з'явився він у комерційних кіосках Росії. Якщо ні, то обов'язково з'явиться із невідворотністю осіннього дощу. На ньому виробляють великі гроші. Він приготовлений на винній основі, продається в яскравій упаковці, шипить, пахне та б'є в ніс ароматами фруктів та ягід – бананом, ківі, лимоном, апельсином, вишнею. У ньому 13% чистого алкоголю.

Британія б'є на сполох, красивий молодий «зелений змії» став чарівним спокусником дітей та підлітків. Її занепокоєння поділяє й Ірландія. Колін Сімпсон, керівник одного з центрів по роботі з молоддю в Глазго, висловив неспокій щодо надзвичайної привабливості цього пиття для дітей. «Більшість напоїв, – каже цей педагог, який спеціалізується на роботі серед малолітніх алкоголіків, – не здаються дітям смачними. Їм не подобаються міцні напої. І вони із задоволенням ковтають новий, який видається їм дуже приємним. Він нагадує їм лимонад. Небезпека його в тому, що він неодмінно зіграє роль містка між настільки поширеним вуличним розпиванням дешевого сидру та світом дорослого пияцтва».

Час назвати ім'я цього підступного спокусника. Офіційно він називається «МД 20/20», але найбільш відомий під розмовною прізвисько «Мед Дог» - тобто «Скажений собака». Пам'ять підказує, що в нас горілку в розмовній мові теж називали «молочком від шаленої корови». Кличка лякає, навряд чи діти «перебесяться» на легкому алкоголі, розсудливі і не стануть алкоголіками. Але назву «Мед Дог» вони дали шипучці не тому, що бачать у ній небезпеку, а просто першими літерами – «М» і «Д». Насправді ці літери, як пояснює фірма «Едвард Діллон і Ко», що постачає його оптовим замовникам, означають «Моген Девід» – назву гуральні в США, яка виробляє зілля для юних. Російською мовою «Моген Девід» – Зірка Давида. Це, звичайно, не три і не п'ять «зірочок». Але підстави для занепокоєння досить міцно обґрунтовані. Він здатний збити з ніг будь-якого Голіафа і перетворити його на Алкоголіафа.

Постачальники кажуть, що їхній продукт розрахований на споживачів віком від 20 до 30 років. Але у Британії більшу частину з 10 мільйонів пляшок, проданих минулого року, розпили ті, хто й близько не підійшов до свого 20-річчя. Підкуповує не лише зовнішня та внутрішня привабливість напою, а й його дешева ціна. 200-грамова пляшка кишенькового формату коштує лише два з половиною долари. Стій вона вісім з половиною, дозволити собі таке задоволення міг хіба що Фелліні.

Але «шалений собака» вже зірвався з ланцюга. Вона з'явилася у винних магазинах і, мабуть, незабаром з'явиться на полицях супермаркетів. Вона така агресивна, що швидко захоплює одну територію за іншою. Винний магазин у Дубліні, який першим викинув МД 20/20 на ринок, продемонстрував зразок небувало жвавої торгівлі. Приклад заразливий, можна чекати на епідемію. Охоронці моральності та здоров'я в Ірландії марно починають бити в дзвони тривоги.

«Скажений собака» міцніший за більшість сортів пива, і ціна не кусається. Як відповість влада на запитання: «Пити чи не пити?», багато в чому залежатиме від того, хто натисне на них сильніше – ринок чи моральність. Компанія «Едвард Діллон» вустами свого представника Майкла Сімпсона заявила, що запустила на торговельну орбіту свій чудовий продукт, підкоряючись вимогам публіки розширити асортимент смакових якостей напоїв та соків. Асортимент, безперечно, став ширшим. Однак і занепокоєна публіка все ширше і ширше розводить руками, дивуючись невразливості торговців небезпечного товару.

15.11.94 р. Дублін Борис КОРОЛЬОВ, соб.корр.РІА
«Новини» – спеціально для «РВ»

«Скажений собака» зірвався з ланцюга

Отрутки намагаються всіма силами сховати неприємний спирт в ароматичні добавки. І ось виробникам «Скаженого собаки» це вдалося. Дитина п'є рідину смерті, яка нагадує їй лимонад, яку він пив у дитинстві. Хто ж, як не матері, має стати на захист дітей. Нижче ми вміщуємо звернення Люції Павлівни, вдови Геннадія Шичка. Вона після його смерті продовжує розпочату справу.

Привіт, любя подруго!

Ми звертаємось до тебе у важкий для нашої країни час. Гинуть тисячі та мільйони наших співвітчизників. Гинуть тисячі росіян від рук злочинців, але ще страшніше те, що понад мільйон на рік гине нашої країні від алкоголю, тютюну, наркотиків. Запиваються, потрапляють у в'язниці, вішаються, вбивають і калічать один одного наші чоловіки, одурманені підступним наркотиком, руйнують себе та свої сім'ї ті, хто міг би підняти та врятувати нашу Батьківщину. Кому це потрібно, кому це вигідно?

Лише ворогам Росії, ділкам наркобізнесу, алкогольним і тютюновим рекламодавцям та продажним журналістам, які брехливим словом проповідують про якусь користь від наркотиків.

Подруга, сестро, соратниці! Сьогодні від нас із тобою залежить дуже багато. Твій чоловік, брат, батько, син прийшов чи обмірковує можливість приходу на заняття за методом Г.А.Шичко, щоб, позбавившись шкідливих звичок, стати рятувальником свого Роду, свого народу.

Ця нелегка задача, порівнянна зі становищем на передовій фронті боротьби за життя проти наркотичної смерті. А у тих, хто на передовій, має бути міцним тил. Значить, це ти, подруго, маєш зробити все, щоб твій чоловік, син, батько завжди був спокійний, знав, що його завжди підтримають удома. Тобі це теж серйозне випробування. Будь-яка чарка алкоголю в найпривабливішій компанії, будь-яке свято може бути причиною тривоги і зриву твого чоловіка, сина чи батька.

Нам, жінкам, природою дано високе право бути хранителькою сімейного вогнища, Рода. Треба високо нести, це право і цей обов'язок, дати можливість чоловікові, сину, батькові, брату проявити себе гідно передовій боротьби з підступним, страшним ворогом.

Не хвилюйся, якщо твій чоловік більше часу приділятиме клубним справам. Знаючи, що якщо в країні буде світлішим, значить, світлішим буде і навколо твого Роду! Приходь сама частіше разом із чоловіком у клуб тверезості та здоров'я та надихай чоловіка, батька, сина, брата, більше проявляй себе в активній позиції рятувальника Роду та народу.

Сестри, матері, Ярославни!

Нам вершити нині славний подвиг!

Не дамо загинути чоловікам!

Не дамо загинути Росії!

Л.П.Шичко-Дроздова*,
голова загальноросійського руху
«Жінки – за тверезість».

Я вирішила закурити, щоб заспокоїти нерви

Я сьогодні сильно зірвалася – запалила. Приходжу додому, а кругом бордель, посуд брудний, все шкереберть. Знаєш, як прикро. Іду, залишаю все гаразд. Приходжу і не впізнаю своєї квартири. Набридло все. Та ще й чоловік підвів, так і не прийшов до клубу. Не хоче кидати ні пити, ні курити. Ось я й зірвалася з ланцюга і вирішила закурити, щоб нерви заспокоїти.

Світлана

* У Люції Павлівни можна замовити післяплатаю книгу «Геннадій Шичко та його метод». 194156, м. Санкт-Петербург, вул. Енгельса, 28-159, тел. (812) 244-05-32

Роджер Перон (Roger Perron)

Коли міркують вплив куріння на здоров'я, часто наводять статистичні дані. Проте за цифрами статистики стоять реальні люди, і наведені нижче факти з біографії кількох конкретних осіб допоможуть читачеві подати наслідки куріння наочно.

Роджер Перрон, який нині проживає у Ванкувері, згадує, що почав курити у віці 13 років. «Ми були в магазині і один хлопець, теж школяр, але старший, дав мені сигарету. І після цього я почав курити регулярно. Це було стильно, модно. Здавалося, всі довкола курять. Я курих Export А в зелених пачках. Найпопулярнішою серед пацанів була марка».

У віці двадцяти років Роджер відчув, що в нього починають німіти ноги. У 28 років йому ампутували ліву ногу нижче за коліно. Патологоанатомічне дослідження встановило, що у Роджера був тромбоангітис obliterans відомий як хвороба Бергера. Це захворювання викликає запалення артерій, що перешкоджає кровообігу, особливо в руках та ногах. На хворобу Бергера хворіють майже виключно курці. Деякі лікарі називають її «нога курця». Хоча лікар розповів Роджеру про його хворобу все, в тому числі і те, яку роль у її виникненні відіграло куріння, Роджер продовжував курити. Через деякий час виникли проблеми з другою ногою; щоб заснути, йому доводилося тримати її у піднесеному положенні. «Біль був просто неймовірним. Здавалося, у мене вбивають сто тисяч цвяхів», - каже він. Коли йому виповнився 31 рік, йому ампутували і праву ногу – знову нижче за коліно.

Після цього він кинув палити. Онiмiння рук припинилося. Він відновив втрачену вагу (раніше сильно схуд). Самопочуття його значно покращало. Нині він навчився пересуватися двома протезах; проте його історія у цьому не закінчується.

«Якось я йшов вулицею і побачив хлопчаків, що палять. Їм, мабуть, було по 12-13 років. Я вирішив, що маю щось зробити, і поговорив зі своїм адвокатом – що зробити, щоб магазини припинили порушувати закон і продавати цигарки дітям. Рассел Стентон зайнявся цією справою і в результаті він запропонував, щоб я підійшов до проблеми з іншого боку і подав до суду на тютюнову компанію RJR – Macdonald».

Роджер подав позов у 1988 р.; він став першим канадцем, який звернувся до суду з цього приводу, але через вісім років справа була далекою від слухання в суді. Компанія RJR - Macdonald найняла одного з найкращих адвокатів у місті і постаралася (безуспішно) домогтися відмови у прийнятті позовної заяви на тій підставі, що її було подано надто пізно.

Після всього того, що з ним трапилося, Роджер зазнав справжнього шоку, коли дізнався, що його тринадцятирічного сина бачили, що курять у школі. «Ми з ним дуже довго говорили про куріння, і я думаю, що він усе зрозумів. З того часу я не чув, щоб він курив. Принаймні я сподіваюся, що це так і є».

«Часто люди не розуміють, що коли щось заволодіває вашим розумом та тілом, це погано. Якщо ви потрапили на гачок, ... вони (тютюнові компанії) вас більше не випустять, ви - їх, з усіма тельбухами. А коли тютюнові компанії стверджують, що куріння не шкодить здоров'ю – це нісенітниця собача».

Тютюнова галузь вбиває своїх клієнтів

Половина всіх курців, що передчасно вмирають, вмирає, не доживши до 70 років; в середньому кожен із них втрачає 23 роки життя. Більше 80% смертних випадків від раку легені та близько 30% усіх смертних випадків від раку викликані вживанням тютюну. На відміну від деяких інших форм раку, рак легені зазвичай закінчується летальним кінцем. Протягом 1 року після виявлення раку легені 66% чоловіків та 62% жінок вмирають; протягом 5 років помирають 85% чоловіків та 80% жінок. Куріння також викликає рак горла, рота, язика, губ, гортані, зів, сечового міхура, нирок та підшлункової залози. Встановлено зв'язок між курінням та деякими іншими видами раку, включаючи рак шлунка та шийки матки.

Хоча куріння є однією з головних причин смертності від раку, воно спричиняє ще більшу кількість смертей внаслідок інфаркту, інсульту та інших хвороб серця. Американські дослідження свідчать, що 46% всіх пов'язаних із вживанням тютюну смертей відбуваються внаслідок серцево-судинних хвороб, 26% - від раку легені, 14,3% від хронічного бронхіту та емфіземи, 7% від інших видів раку та 6,7% - з інших причин. 30% всіх смертних випадків від серцевих хвороб відбуваються внаслідок куріння. Куріння є причиною 80%-90% всіх випадків хронічних хвороб легень, а також однією з головних причин емфіземи та хронічного бронхіту. Куріння також може стати причиною виникнення та загострення астми.

Позиція тютюнової галузі

Куріння опіуму абсолютно нешкідливе.

Це те саме, що й пити чай.

Адвокат продавців опіуму у Гонконгу

Перед лицем лавини відомостей про вплив тютюну на здоров'я тютюнова галузь, як і раніше, продовжує заперечувати, що куріння завдає шкоди будь-кому. Галузь стверджує,

ніби не доведено, чи викликає куріння рак легені чи будь-які інші захворювання ; що хоч одна людина померла внаслідок куріння; що нікотин викликає наркотичну залежність; Що ТДОС завдає людям шкоди. Причому ця позиція транснаціональної (багатонаціональної) тютюнової галузі є єдиною – її поділяють усі компанії у всіх країнах. У 1950-ті – 1960-ті рр. (і навіть пізніше) тютюнова галузь у Канаді наполегливо стверджувала, що куріння не викликає раку легені. Представники галузі пропонували альтернативні пояснення зростання рівня захворюваності на рак легенів – генетичні причини, віруси, характер харчування, забруднення атмосферного повітря. Хоча галузь давно визнала наявність статистичного зв'язку між курінням та захворюванням на рак легенів (яку іноді називають ризиком), вона стверджувала, що ці статистичні дані не доводять наявності причинно-наслідкового зв'язку. Позиція галузі зводиться до того, що хоча курці справді хворіють на рак і серцеві хвороби частіше, ніж ті, що не палять, причини цього можна пояснити дією інших факторів. Сьогодні ця позиція залишається без змін, проте нині тютюнова галузь усіма способами намагається ухилитися від розмови про зв'язок між курінням та здоров'ям. Представникам галузі відомо, що коли вони заявляють "не доведено, що куріння викликає рак легені", вони втрачають довіру громадськості.

Однак щодо ТДОС представники галузі анітрохи не соромляться; тут вони активно переходять у наступ і заперечують небезпеку ТДОС так само завзято, як колись заперечували небезпеку власне куріння; стверджується, що з цього питання «серед вчених немає консенсусу». Тютюнова галузь намагається створити враження, ніби дебати продовжуються; і це через десять років після того, як Генеральний Хірург США опублікував у 1986 р. доповідь, в якій говорилося, що ТДОС може викликати рак легень.

Оскільки багатьом важко повірити, що тютюнова галузь досі заперечує будь-які шкідливі наслідки куріння щодо здоров'я, варто навести кілька конкретних прикладів. У 1987 р. Жан-Луї Мерсьє, тодішній президент компанії Imperial Tobacco виступав перед комітетом Палати громад; йому було поставлено питання, чи вважає він, що у Канаді мали місце смертні випадки, причиною яких було куріння. Він відповів: "Ні, я так не вважаю".

Він також заявив, що «Поки що зовсім неясно, яку роль тютюн чи куріння грають у виникненні та розвитку цих захворювань – якщо взагалі відіграють якусь роль . Це питання досі залишається без відповіді. Патрік Феннел, президент фірми Rothmans , Benson & Hedges Inc. _ (RBH) стверджував, що «науці не відомо, чи є причинно-наслідковий зв'язок між курінням та хворобами».

Нижче наведено уривок з інтерв'ю, взятого журналісткою Лінн Глейзер у Роба Паркера, головного лобіста тютюнової галузі та президента Ради канадських виробників тютюнових виробів (СКПТІ). Інтерв'ю було передано Канадською телерадіомовною корпорацією в рамках програми «Недільний ранок» (Sunday Morning):

П: Чи викликають сигарети такі легкі?

терміном ТДОС позначається як тютюновий дим від сигарети, що горить, так і дим, що вдихається курцем після затягування.

Я не можу відповісти на це запитання. Я не вчений. Можу сказати, що, на думку галузі, безумовно існує статистичний зв'язок між вживанням тютюну і довгим списком різних нездужань. Чи викликає (куріння) рак легенів? Це наукове питання. Я не маю необхідної кваліфікації для відповіді на нього. Але я не думаю, що причинно-наслідковий зв'язок тут науково встановлений. Ризик, звісно, очевидний.

П: Чи є нікотин тією речовиною, яка викликає у людей наркотичну залежність від цигарок?

Я не можу відповісти на це запитання. Я не маю необхідної для цього кваліфікації.

Інший раз, в 1994 р., Роб Паркер пішов зі студії CBC з середини інтерв'ю, яке він давав телевізійній програмі «Півдня», після того, як Девід Свенор, представник Асоціації на захист прав некурців (АЗПН) поставив йому питання про зв'язок між курінням та здоров'ям. Паркер сказав, що це порушує домовленість, яку було досягнуто перед початком передачі. Також у 1994 р. представник компанії Imperial Tobacco Мішель Деското заявив у програмі «Національні новини» CTV , що «ми не стверджуємо, що куріння корисне для вас, але ми і не стверджуємо, що куріння шкідливе для вас. Ми можемо лише сказати, що це нам зараз не відомо».

У 1994 р. на щорічних зборах акціонерів компанії Imasco , що володіє фірмою Imperial Tobacco , голову Перді Крофорда запитали, скільки людей загинуло внаслідок вживання тютюну. "У нас немає позиції з цього питання", - відповів він. Коли його запитали, якою буде реакція компанії, якщо будь-коли буде доведено, що куріння викликає рак легенів, Крофорд ухилився від відповіді і не дозволив автору питання ставити інші; це викликало бурхливі оплески акціонерів, які зібралися у розкішному монреальському готелі Monument National .

У номері журналу Leaflet за листопад/грудень 1994 р. (це видання компанії Imperial Tobacco , яке поширюється серед співробітників та їх сімей) у статті під назвою «Давайте очистимо атмосферу: куріння та здоров'я, наукове протиріччя» було надруковано наступне:

«Факт полягає в тому, що вчені вивчають вплив тютюну на здоров'я вже протягом понад 40 років, проте досі не можуть уявити безперечних наукових доказів, що куріння викликає рак легень чи інші хвороби легені та серця... Факт полягає у тому, що до досі нікому не відомо, яким чином виникають хвороби типу раку та серцевих захворювань, та які фактори визначають перебіг цих хвороб. Нам не відомо, чи може куріння спричиняти ці захворювання, оскільки ми не розуміємо механізму цих хвороб».

Протягом багатьох років тютюнова галузь намагається зробити воду. Вона прагнула поставити під сумнів ризик щодо здоров'я навіть тоді, коли не залишалося жодних сумнівів у наявності такого ризику. У рамках ретельно продуманої, ніколи не слабшої пропагандистської кампанії галузь вдається до дезінформації, сподіваючись реабілітувати запламований образ своєї продукції та захистити гігантські прибутки тютюнових корпорацій. Якщо споживачі не вважатимуть, що куріння шкідливе, їх прагнення кинути курити ослабне. Якщо політики недооцінюватимуть або взагалі заперечуватимуть наявність негативних наслідків куріння для здоров'я, вони менш активно домагатимуться прийняття законів з контролю над тютюном.

У 1994 р. компанія Imperial Tobacco замовила економісту Жан-П'єру Відалю дослідження, яке мало послужити відповіддю на інші дослідження, які свідчать, що в цілому тютюн приносить економіці чисті збитки. Відаль заявив, що викликане тютюном зростання смертності економічно вигідне, у тому числі тому, що таким чином люди гинуть, перш ніж стають тягарем для суспільства. Звичайно, його доповідь викликала бурю обурення. Imperial Tobacco дуже швидко заявила, що не згодна з результатами дослідження (зрозуміло, вона з ними не згодна, оскільки компанія взагалі заперечує той факт, що цигарки вбивають), а також, що ці результати не призначалися для публікації.

* Роб Каннінгхем «Димова завіса. Канадська тютюнова війна»

Запитання до щоденника № 35

*Для працюючих з проблеми алкоголізму та їх близьких
(Заповнюється перед сном)*

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
2. Що я думаю про щоденник Віктора?
Ситуація: Мій начальник підходить до мене наприкінці роботи та запрошує зайти до нього до кабінету. Я заходжу, там багато народу, у всіх налиті келихи вина, подають та кажуть: «Давай привітаємо начальника, скажи тост».
3. Мої дії?
4. Що я думаю про щоденник Лариси Вікторівни? Як я поводитимуся, якщо потраплю в подібну ситуацію?
5. Що я думаю про статтю «Пити чи не пити – питання немає»? Як я захищатиму дітей від «Скаженого собаки»?
6. Питання до жінок: Мої думки про навернення вдови Геннадія Шичко Люції Павлівни? (Бажано написати їй листа, а також замовити книгу поштою).
7. Як я вважаю, чи змінив я повністю помилкові питні переконання?
8. Які хибні переконання в мене залишилися?
Увага! Якщо залишилися такі переконання, терміново запитай інструктора.
9. У якому вчинку, скоєному в минулому, я хотів би покаятися?
10. Опиши п'янку, запій, який закінчився для тебе тяжкими наслідками?

11. На яке найближче свято мене запрошують? Мої дії?
12. На який час я вирішив/ла відмовитися труїти себе алкогольною отрутою?
13. Які зараз у мене стосунки з дружиною/чоловіком, дитиною?
14. Радість, якою я хочу поділитися у щоденнику?

Запитання до щоденника № 35

*Для працюючих з проблеми куріння
(Заповнюється перед сном)*

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
2. Чому люди курять, коли нервують?
3. Чи витрачався я раніше тютюновим отрутою, коли нервував?
4. Які помилкові переконання в мене залишилися щодо отруєння себе тютюновим отрутою?
Увага! Якщо в тебе залишилися такі переконання, терміново запитай інструктора.
5. Як я вважаю, чому син Роджера Перрона закурив, бачачи, що його батько ампутував обидві ноги?
6. Що я роблю, щоб моя дитина не стала труїтися тютюновим отрутою?
7. Що я думаю про статтю «Пити чи не пити – питання немає? Як я захищатиму дітей від «Скаженого собаки»?
8. Чи хочу я спробувати один раз «Скаженого собаку»?
9. У якому вчинку, скоєному в минулому, я хотів би покаятися?
10. Мій настрій написання щоденників програми.
11. Що мені найбільше запам'яталося у прочитаному мною щоденнику №35?
12. Радість, якою хочу поділитися.
13. Мій настрій на тверезість на завтрашній день.